

D 2/11

Revisorsnämnden (RN) har mottagit en underrättelse från Skatteverket avseende godkände revisorn A-son och har därför öppnat detta disciplinärende.

Av handlingarna i ärendet framgår följande.

A-son registrerades i maj 2002 som revisor i en svensk filial till ett engelskt företag. Det engelska företaget upplöstes i september 2003. A-son utförde revision av den svenska filialen avseende räkenskapsåret 1 maj 2002–30 april 2003. Något årsbokslut eller någon revisionsberättelse för filialen ingavs aldrig till Bolagsverket. Enligt Skatteverket bedrevs det verksamhet i filialens namn åtminstone fram till årsskiftet 2007/08. I januari 2009 avregistrerades filialen hos Bolagsverket sedan Skatteverket hade informerat Bolagsverket om att det engelska företaget var upplöst.

A-son har anfört följande.

Filialens verksamhet bestod huvudsakligen i utbildning för arbetslösa, vilket finansierades av medel från statliga myndigheter. Han utförde revision av filialen endast avseende dess första räkenskapsår, 2002/03. I juni 2004 informerades han av filialens företrädare om att det engelska företaget hade avregistrerats men att denne hade för avsikt att överklaga beslutet om avregistrering. Under sensommaren 2004, i samband med planering av revisionen avseende räkenskapsåret 2003/04, fick han besked om att något bokslut inte var klart och att inget hade hänt beträffande det eventuella överklagandet. Han gjorde då bedömningen att någon filial inte längre förelåg i juridisk mening, att verksamheten ”inte kunde anses vara en filial” och att revisionsuppdraget hade upphört i och med att det engelska företaget avregistrerades i England.

Han medverkade till att inkomstdeklarationer för filialen upprättades för taxeringsåren 2004–2006 och biträdde med vissa redovisningsfrågor i samband med bokslut. För räkenskapsåret 2003/04 utförde han redovisningstjänster i september och oktober 2004 och deklarationstjänster i juni 2005. Vad avser räkenskapsåret 2004/05 utfördes redovisningstjänster i april 2006 och deklarationstjänster i juni 2006. Redovisningstjänsterna bestod bland annat i genomgång och kontroll av resultat- och balansräkningar samt avstämningar av periodiseringar. Deklarationerna lämnades på fel blankett, vilket var ett misstag från hans sida. Han framförde till filialens företrädare att verksamheten troligen borde redovisas ”såsom enskild firma”. Han skulle ha varit tydligare mot företrädaren och mer aktivt ha verkat för att ombildning av verksamheten omgående gjordes. Eftersom Skatteverket skickade ut förtryckta blanketter i filialens namn, ansåg han dock att inget fundamentalt fel uppstod. Han bedömde att den löpande redovisningen sköttes samt att skatter och avgifter redovisades korrekt. Han uppfattade det som ett fel av formell natur då inte rätt deklarationsblankett användes. Även om Skatteverket inte har haft befogenhet att fatta beslut om beskattningen har det de facto gjorts.

Enligt räkenskaperna mottog filialen bidrag om ca 3,7 mnkr under vart och ett av räkenskapsåren 2003/04 och 2004/05. Det har inte framkommit annat än att verksamheten har bedrivits i enlighet med bidragsgivarnas förutsättningar.

RN har tagit del av de arvodesfakturor som är utställda av den revisionsbyrå vid vilken A-son är verksam och som avser de ovan nämnda deklarationstjänsterna och redovisningstjänsterna. Fakturorna är ställda till filialen.

RN gör följande bedömning.

Av 32 § andra stycket revisorslagen (2001:883) följer att RN får meddela en revisor varning om han eller hon har åsidosatt sina skyldigheter som revisor. Om det är tillräckligt får Revisorsnämnden i stället meddela en erinran. Är omständigheterna synnerligen försvårande, får revisorns auktorisation upphävas. Av fjärde stycket samma paragraf framgår att varning eller erinran inte får meddelas om det som läggs revisorn till last har inträffat mer än fem år innan revisorn fick underrättelse i ärendet.

A-sons första yttrande i detta ärende är daterat den 30 september 2009. Han måste därför senast den dagen anses ha fått underrättelse i ärendet. Med hänsyn till detta prövar RN enbart de omständigheter som har inträffat efter den 30 september 2004.

Då ett utländskt företag bedriver näringsverksamhet i Sverige ska det enligt 2 § lagen (1992:160) om utländska filialer (filiallagen) ske genom ett avdelningskontor med självständig förvaltning; en filial. Enligt 11 § samma lag ska en filial ha en egen bokföring, som är skild från det utländska företagets bokföring i övrigt. Av 12 § nämnda lag i dess lydelse före den 1 november 2010 följer att filialens verkställande direktörs förvaltning och filialens räkenskaper ska granskas av en auktoriserad eller godkänd revisor.

Filialer ska enligt 15 § filiallagen registreras hos Bolagsverket. Av 18 § samma lag följer att en filial ska avföras ur registret bland annat om det utländska företaget träder i likvidation eller försätts i konkurs eller om av annat skäl företagets eller filialens verksamhet ska upphöra enligt lagen i företagets hemland eller om det utländska företagets eller filialens verksamhet av annat skäl ska upphöra enligt beslut av företaget.

A-son har uppgett att han i juni 2004 informerades om att det engelska företaget hade avregistrerats och att han därför under sensommaren samma år bedömde att någon filial inte längre förelåg.

Trots att A-son kände till att det engelska företaget inte längre existerade och ansåg att någon filial inte längre förelåg har han under åren 2004–2006 biträtt med vissa redovisningstjänster samt med att upprätta deklarationer i filialens namn. Således har han aktivt medverkat till att räkenskaper och deklarationer upprättades för en juridisk person trots att det vid tiden för tjänsternas utförande stod klart för honom att denna juridiska person inte längre existerade. Genom dessa åtgärder har han bidragit till att upprätthålla bilden av att den juridiska personen fortfarande existerade, vilket har medfört risk för vilseledande av t.ex. myndigheter och bidragsgivare. Hans agerande har stått i strid med god revisorssed.

RN finner att det ovan beskrivna innebär att A-son har åsidosatt sina skyldigheter som revisor. Han ska därför meddelas en disciplinär åtgärd. RN finner att erinran i detta fall är en tillräcklig åtgärd.

Med stöd av 32 § andra stycket revisorslagen (2001:883) meddelar RN A-son erinran.

Ärendet har avgjorts av RN genom dess tillsynsnämnd. I beslutet har deltagit hovrättspresidenten Sten Andersson, ordförande, hovrättspresidenten Gunnel Wennberg, vice ordförande, rättschefen Vilhelm Andersson, advokaten Rune Brännström, avdelningschefen Eva Ekström, auktoriserade revisorn Ola Forsberg, direktören Per-Ola Jansson, skattejuristen Kerstin Nyquist och auktoriserade revisorn Anita Österholm. Vid ärendets slutliga handläggning har i övrigt närvarit direktören Peter Strömberg, chefsjuristen Adam Diamant, revisionsdirektören Kerstin Stenberg samt avdelningsdirektören Björn Fredljung som föredragit ärendet.